

Společenství služebníků

Texty na tento týden

2K 2,14–16; Ex 32,1–14; 1Pt 2,12; Fp 2,15; Ef 2,19; Žd 10,23–25

Základní verš

„Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný. Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům.“ (Žd 10,23.24)

Při snaze naplnit naše křesťanské poslání bychom neměli podceňovat potenciál církve jako organizovaného společenství věřících. Už jsme mluvili o potížích, kterým můžeme čelit, když se snažíme udělat něco proti chudobě a nespravedlnosti na světě. Když však jako bratři a sestry spolupracujeme ve společenství víry, často můžeme být pro lidi kolem nás mnohem větším požehnáním.

Může se nám však stát, že když se sejdem jako církve, necháme se příliš pohlit úsilím o zajištění provozu a organizaci a zapomeneme, že církve existuje proto, aby sloužila všude tam, kam ji Bůh postavil. Jako církve nesmíme přehlížet utrpení a zlo, které existuje kolem nás. A to zvláště proto, že Kristus rozhodně žádné zlo ani nespravedlnost nepřehlédne. Měli bychom být věrní pověření hlásat evangelium, které je neoddělitelně spojeno s aktivní pomocí utlačovaným, hladovým, nahým a bezbranným.

Jako společenství církve spolu tvoříme tělo Kristovo (1K 12,12–20). Proto bychom měli jednat tak, jak jednal Kristus, měli bychom se zajímat o lidi, jak to dělal on, a měli bychom být pro tento svět Ježíšovým rukama, nohama, hlasem a srdcem.

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

NOSITELÉ ZMĚNY

¹⁴Budiž vzdán dík Bohu, který nás stále vodí v triumfálním průvodu Kristově a všude skrze nás šíří vůni svého poznání. ¹⁵Jsme totiž jakoby vůni kadidla, jež Kristus obětuje Bohu; ta vůně proniká k těm, kteří docházejí spásy, i k těm, kteří spějí k zahynutí. ¹⁶Jedněm jsme smrtonosnou vůní vedoucí k záhubě, druhým vůní životodárnou vedoucí k životu. Ale kdo je k takovému poslání způsobilý? (2K 2,14–16)

Osobní studium

V úvodních kapitolách Skutků jsme mohli sledovat, jak první křesťané vytvořili zvláštní společenství, založené na nových principech, které se mimo jiné vyznačovalo silným sociálním rozměrem. Křesťané se starali o ty, kteří byli v nouzi. Snažili se oslovit i ty, kteří nepatřili do jejich společenství, nabízeli jim pomoc a zvali je, aby prožili Boží působení mezi nimi.

Apoštol Pavel rozvíjí Ježíšův obraz o soli a světle. K tomu, aby vyjádřil úlohu církve ve světě, používá několik metafor. Boží následovníky označuje jako *oběť* (viz Ř 12,1), *Kristovo tělo* (1K 12,12–20), *posly* (2K 5,18–20) a *vůni* (2K 2,14–16). Každý z těchto obrazů vyjadřuje určitý aspekt života křesťanů a popisuje jejich úkol a poslání jako představitelů Božího království. Ve světě zničeném velkým sporem mezi dobrem a zlem jsou tyto obrazy platné i dnes.

Uvažuj o výše zmíněných obrazech (oběť, Kristovo tělo, poslové a vůně). Které z nich nejlépe vyjadřují způsob, jakým bys chtěl představovat Boha a jeho působení ve tvém okolí? Proč?

S každým z uvedených obrazů je spojen určitý způsob chování, jehož cílem však není získat si Boží náklonnost, vždyť prostřednictvím Kristovy oběti už Bůh lidi přijal. Tyto obrazy vyjadřují jednání lidí, kteří odpověděli na Boží lásku a milost a stali se jeho vyslanci, těmi, kdo pro něj pracují ve zraněném a umírajícím světě.

To, co dělají, má však ještě hlubší smysl. Jelikož Boží láska a milost jsou vyjádřením podstaty Božího království, pokud druhým projevujeme lásku a milost již zde a nyní, představujeme věčné království a podílíme se na něm.

V mezinárodním právu platí, že se velvyslancetví dané země považuje za její součást, i když je fyzicky umístěno v cizí zemi, vzdálené často tisíce kilometrů od země, které patří. Podobně platí, že když žijeme a chováme se způsobem, který je charakteristický pro Boží království, zpřítomňujeme věčnou nebeskou realitu, a tím dokonce přinášíme jakousi předchuť konečné porážky zla. A tak jako Kristovi poslové a vyslanci můžeme prožívat realitu jeho lásky a spravedlnosti v našich životech, v církvi a v životech těch, kterým sloužíme.

Aplikace

Uvažuj o textu 2K 2,16. Podle čeho můžeš poznat, komu a jak „voníš“? Jak by to mohlo nebo mělo ovlivnit to, jak se chováš?

LÁSKA, KTERÁ SLOUŽÍ

⁹Hospodin dále Mojžíšovi řekl: „Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdé šíje. ¹⁰Ted' mě nech, ať proti nim vzplane můj hněv a skončuji s nimi; z tebe však udělám veliký národ.“ ¹¹Mojžíš však prosil Hospodina, svého Boha, o shovívavost: „Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a pevnou rukou z egyptské země? ¹²Proč mají Egypťané říkat: ‚Vyvedl je se zlým úmyslem, aby je v horách povraždil a nadobro je smetl z povrchu země.‘ Upuť od svého planoucího hněvu. Dej se pohnout k lítosti nad zlem, jež proti svému lidu zamýšlíš. ¹³Rozpomeň se na Abrahama, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, aby ji navěky mělo v dědictví.“ ¹⁴A Hospodin se dal pohnout k lítosti nad zlem, o němž mluvil, že je dopustí na svůj lid. (Ex 32,9–14)

Osobní studium

Ti, kteří jsou Bohu skutečně věrní, podle knihy Zjevení „zachovávají přikázání Boží a drží se svědectví Ježíšova“ (Zj 12,17; 14,12). To však není jediná charakteristika Božích dětí. Tato věrnost se totiž zároveň projevuje i láskou k druhým lidem, která vede k obětavé službě. Příkladem může být postava Mojžíše, který byl ochotný s láskou sloužit i těm, kteří selhali a nebyli Bohu tak věrní, jako on.

Přečti si text Ex 32,1–14. V čem tě inspiruje? V čem tě naopak udivuje?

Bůh ve svém hněvu nad Izraelci hrozil, že je zničí a že zaslíbení dané Abrahamovi – o jeho potomstvu, které se stane velkým národem – přenese na Mojžíše a jeho rodinu (Ex 32,10).

Mojžíš to však odmítl, měl odvahu diskutovat s Bohem a tvrdil, že takové jednání by Boha vykreslilo ve špatném světle (Ex 32,11–13). Potom však Mojžíš zašel ještě dál, jen aby změnil Hospodinovo rozhodnutí.

Mojžíš se při vedení lidu po poušti setkával s mnoha problémy. Lidé si neustále na něco stěžovali a hádali se téměř od momentu vyjití z Egypta. Přesto Mojžíš řekl Bohu, že pokud nedokáže lidu odpustit, pak si přeje jen jedno: „Vymaž mě ze své knihy, kterou píšeš!“ (Ex 32,32) Mojžíš byl ochoten vzdát se své vlastní věčnosti, jen aby zachránil ty, s nimiž putoval po poušti.

Je to mocný příklad sebeobětavého proslavu ve prospěch těch, kteří si to nezasloužili. Jde o nádherný symbol celého plánu spasení!

„Když se Mojžíš přimlouval za Izrael, Hospodin věnoval pozornost jeho naléhavým prosbám a vyslyšel jeho nesobeckou modlitbu. Bůh zkoušel jeho lásku k tomuto nevděčnému lidu a Mojžíš v této zkoušce skvěle obstál. Prospěch Božího lidu mu byl milejší než možnost, že by se sám stal otcem mocného národa. Bůh byl potěšen jeho věrností a šlechetností a svěřil mu velký úkol vést Izrael do zaslíbené země.“ (PP 319; NUD 150)

Aplikace

Jak bychom se měli dívat na selhání, chyby nebo zbloudění druhých lidí (případně církví)? Jak bychom k nim měli přistupovat?

ZÁCHRANA DRUHÝCH

A žijte vzorně mezi pohany; tak aby ti, kdo vás osočují jako zločince, prohlédli a za vaše dobré činy vzdali chválu Bohu „v den navštívení“. (1Pt 2,12)

¹⁴Všechno dělejte bez reptání a bez pochybování, ¹⁵abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm svítejte jako hvězdy, které osvěcují svět. (Fp 2,14.15)

Osobní studium

Diskuze v církvi často vypadají tak, jako bychom stáli před důležitým rozhodnutím, zda se zaměřit na sociální práci, nebo na hlásání evangelia. Jako by dobročinnost byla v rozporu s vydáváním svědectví a nebylo možné usilovat současně o evangelizaci i o sociální spravedlnost. Když však lépe porozumíme každému z těchto konceptů a pochopíme podstatu Ježíšovy služby, překonáme neshody a zjistíme, že kázání evangelia a služba pomoci jsou neoddělitelně spojeny.

V jednom ze svých známých výrocích to Ellen G. Whiteová vysvětlila následovně: „Skutečný úspěch při styku s lidmi může přinést jen Kristova metoda. Spasitel se stýkal s lidmi jako ten, kdo chce jejich dobro. Projevoval jim soucit, sloužil jejich potřebám a získával si jejich důvěru. Pak je vyzval: ‚Následujte mne.‘ ... Je třeba pomáhat chudým, pečovat o nemocné, utěšovat zarmoucené a pozůstalé, poučovat nevědomé a radit nezkušeným. Máme plakat s těmi, kdo pláčou, a radovat se s těmi, kdo se radují.“ (MH 143; ŽNP 67)

Mluvili jsme už o tom, že tyto dvě stránky práce pro Boží království – spravedlnost a evangelizace – byly úzce spojeny nejen v Ježíšově službě, ale i při prvním vyslání jeho učedníků: „Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské. Nemocné uzdravuj-

te, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očišťujte, démony vymítejte; zadarmo jste dostali, zadarmo dejte.“ (Mt 10,7.8) Stručně řečeno – jedním z nejlepších způsobů, jak oslovit druhé lidi naším poselstvím, je sloužit jejich potřebám.

Co podle úvodních veršů říkají Petr a Pavel o moci svědectví dobrých skutků, které koná Boží lid?

Když hlouběji pochopíme dobrou zprávu o záchraně v Kristu, uvědomíme si, že pokud součástí našeho snažení nebude opravdový zájem o lidi a jejich potřeby, pak evangelizace ztrácí svůj smysl. Verše jako 1J 3,16–18 a Jk 2,14–16 zdůrazňují, že kázání evangelia je bez praktické pomoci lidem zbytečné. Skutečná podstata evangelizace – tedy přinášení dobré zprávy o naději, záchraně, pokání, změně života a Boží všeobjímající lásce – je vlastně projevem spravedlnosti.

Evangelizace i touha po spravedlnosti vyvěrají z poznání Boží lásky k ztraceným, zlomeným a rozbolavělým lidem. Je to láska, která roste v našich srdcích, jestliže v našem životě působí Boží moc. Tehdy se nerozhodujeme, zda se budeme věnovat evangelizaci, nebo raději praktické pomoci lidem. Namísto toho spolupracujeme s Bohem tak, že se snažíme zjistit a naplnit skutečné potřeby lidí a pro jejich naplnění využíváme vše, co nám Bůh ve své milosti svěřil.

Aplikace

Jak se můžeme ujistit, že při našem jednání nezanedbáváme ani jednu oblast služby – tedy že kážeme dobrou zprávu o spasení a současně pomáháme lidem v nouzi?

MILOST V CÍRKVI

¹⁸A tak v něm smíme obojí, židé i pohané, v jednotě Ducha stanout před Otcem. ¹⁹Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. ²⁰Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. (Ef 2,18–20)

Osobní studium

V první kapitole knihy Jób Bůh poukazuje na Jóbovu věrnost jako na ukázkou své dobroty a správnosti toho, jak přistupuje k hříšnému lidstvu (Jb 1,8). Je pozoruhodné, že Bůh jako by dovolil, aby jeho pověst závisela na tom, jak žije Boží lid zde na zemi. Apoštol Pavel rozšiřuje Boží důvěru v některé mimořádné osobnosti tak, že do ní zahrnuje celé společenství církve: „Bůh chce, aby nebeským vládám a mocnostem bylo nyní skrze církve dáno poznat jeho mnohotvarou moudrost...“ (Ef 3,10)

Jak rozumíš myšlenku uvedenou v úvodních verších, že společenství církve je označeno jako Boží rodina? Jak by měl tento popis ovlivňovat způsob života církve?

V každém společenství a v každé organizaci platí, že způsob, jakým se chová ke svým členům, odráží základní nastavení této skupiny. Jako Boží rodina, tělo Kristovo a společenství Ducha svatého má církev to nejvyšší povolání – žít v souladu s Boží vůlí.

Hodnoty spravedlnosti, milosti a lásky – jak se projeví v Boží spravedlnosti, milosti a lásce – by měly určovat vše, co se odehrává uvnitř církve. Tyto principy by měly vést všechny představitele a administrátory

církve od místních sborů až po celosvětovou organizaci. Měly by určovat způsob, jakým vedou druhé, rozhodují a starají se i o ty „nepatrné“ ve společenství církve. Spravedlnost, milost a láska by měly ovlivňovat i řešení sporů, které se mezi námi občas objeví. Pokud nejsme schopni přistupovat spravedlivě a uctivě k vlastním členům, jak bychom to mohli zvládat ve vztahu k lidem, kteří nejsou členy našeho společenství?

Všude, kde je církev zaměstnavatelem, by měla postupovat v duchu štědrosti a ohleduplnosti a bez jakýchkoliv náznaků nespravedlivého a nečestného zacházení. Sborové společenství by mělo být spolehlivým místem, kde každý člen usiluje udělat vše pro to, aby se zranitelní a bezbranní v církvi cítili bezpečně. A jak to vidíme v rané církvi, členové společenství by měli být připraveni podporovat ty členy sborové rodiny, kteří trpí nebo jsou v nouzi.

Jde vlastně o Ježíšův příkaz, když říká, že takové jednání ovlivní a změní nejen společenství víry, ale dokáže pravost jejich víry v očích přihlížejících: „Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ (J 13,34.35)

Aplikace

Jak se spravedlnost, milost a láska projevují v chování členů vašeho sborového společenství? Jak se projevují ve tvém vlastním chování?

VZÁJEMNÉ POVZBUZOVÁNÍ K LÁSCE A DOBRÝM SKUTKŮM

²³Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.

²⁴Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům. ²⁵Nezanebávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův. (Žd 10,23–25)

Osobní studium

I přes ty nejlepší pohnutky, záměry a víru, že stojíme na straně dobra, práce pro Hospodina může být náročná a připravovat nás o nadšení a sílu. Smutek a bolest na světě jsou opravdové. To je jeden z důvodů, proč potřebujeme církevní společenství. Ježíš prožíval takové podpůrné společenství se svými učedníky. Ježíš málokdy vysílal učedníky samotné – a když se to občas stalo, brzy se spolu opět sešli, aby se podělili o vzájemné zkušenosti a obnovili svoji energii a odvahu.

Poslední verš uvedený v úvodu pro dnešní den je známý (Žd 10,25). Čím však k jeho pochopení pomáhají předchozí dva verše? Jak se dnes můžeme navzájem povzbuzovat „k lásce a k dobrým skutkům“?

Téměř při každém snažení platí, že skupina lidí může společně dosáhnout více, než když každý z těch lidí pracuje samostatně. To nám opět připomíná obraz církve a Kristova těla (Ř 12,3–6), ve kterém sice máme odlišné role, ale navzájem se doplňujeme. Když každý

z nás dělá to, co umí nejlépe, a zároveň pracujeme v duchu spolupráce, můžeme věřit, že naše životy a činy způsobí trvalou změnu.

Když se snažíme pomáhat lidem a zlepšit jejich životy, výsledky jsou důležité. Někdy však svou práci a to, co přinese, musíme vložit Bohu do rukou a důvěřovat mu. Často se totiž může stát, že při vši své snaze bojovat proti chudobě, chránit zranitelné, ulevit utlačovaným a mluvit za umlčené dosáhneme jen malého pokroku. Máme však naději, že jsme součástí mnohem většího a v konečném důsledku vítězného díla: „V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas. A tak dokud je čas, čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.“ (Ga 6,9.10; Žd 13,16)

To je také důvod, proč jsme povoláni, abychom se navzájem povzbuzovali a inspirovali. Život věrný Božímu povolání je radostný a náročný zároveň. Náš spravedlivý Bůh a naše společenství toužící po spravedlnosti jsou naší největší oporou. Právě do takového společenství zveme lidi kolem.

Aplikace

Znáš někoho, kdo se nějakým způsobem snaží zmenšit utrpení na světě? Jako bys tohoto člověka (nebo skupinu) mohl povzbudit v jeho práci?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečti si 54. kapitolu „Věrný svědek“ z knihy *Poslové naděje a lásky*.

„I my máme konat dílo, které konali učedníci. Každý křesťan má být misionářem. S láskou a soucitem máme pomáhat těm, kdo potřebují pomoc. Máme se nesobecky a opravdově snažit ulehčovat břemeno trpícího lidstva. ... Máme sytit hladové, odívat nahé a potěšovat trpící a soužené. Máme sloužit zoufalým a dávat naději těm, kdo ji ztratili. Kristova láska, projevovaná v nesobecké službě, bude při napravování přestupníka účinnější než meč nebo soudní dvůr. Soudy jsou nutné, aby naháněly strach těm, kdo porušují zákon, avšak laskavý misionář může vykonat víc. Srdce, které se zatvrzuje, dostává-li se mu jen výtek, často roztaje vlivem Kristovy lásky.“ (MH 104.106; ŽNP 46–48)

Otázky k rozhovoru

1. Existuje mnoho lidí, skupin a organizací usilujících o zlepšení situace ve světě. Jakými mimořádnými schopnostmi, zdroji a poznatky mohou k této snaze přispět adventisté sedmého dne jako společenství?
2. Kdy jste se naposledy cítili povzbuzeni a podpořeni vašim církevním společenstvím? Co se z této zkušenosti můžete naučit? Jak se na základě toho můžete stát povzbuzením pro ostatní i vy?
3. Co všechno vám může pomoci v tom, abyste „neumdlévali“ v konání dobra (Ga 6,9)?
4. Které celosvětové projekty a iniciativy církve adventistů zaměřené na podporu spravedlnosti a zlepšení chudoby znáte? Které z nich podporujete (jako jednotlivci nebo jako společenství)? Jak byste mohli přispět ke konání tohoto díla?

Shrnutí

Ano, jako křesťané jsme povoláni sloužit lidem – těm, co jsou v nouzi, prožívají bolest a zranění, trpí nebo jsou utlačováni. A přestože máme každý svou osobní odpovědnost i jako jednotlivci v místě, kde žijeme a pracujeme, budeme-li jako společenství zaměřené na službu druhým spolupracovat, můžeme být jako velká církevní rodina ještě mnohem užitečnější.

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

_____	_____
_____	_____
_____	_____